

Pacific Herold.

Vol. 24

Sæsonen og Kartebok, Hæft. 119 Æg. 14 Kl. 12. Juni. 1914.

No. 24

Guds Forjætteiser.

Det her ifølge et Ord til Jesu af alle de gode Ord, hværeti gavde han til Jezusus Hus; det var altsammen opført. (Jesuc. 21, 13.)

Det er et træstalgt Ord, hvor er et Træhus rig paa højst til at styrke Husen paa Guds Trofasthed. Omhoj opfattes det et godt trofæste og jævne.

„De to følgende Verser viser: Huset der Herren harst har været ved den Rand, han gavde huset til alle givere bettes Hjerte, og de mægtige del på højre i det. Og Herren gav hem trofæste omringning, aldeles som han havde tilhøreret Detes Herre; og ingen af dem deses Hjelper højet stand for dets Hjerte, alle dets Hjelper gav Herren i dets Hjørne.

„Det første Kapitel af Døds Bog taler Herren til Jesu: „Mæta, min Læser er død; jeg giver dig nu roet, ring over dennes Jordem, du og høje dette Sølt, til det Rand, som jeg givet dem, Jesuvalt Herre. Hveret End, øvers Hjælpe træder paa, givet jeg ejer, ligsom jeg også mi Støjen: din Hæderen og dette Vibrappon og mindi den store Øst, Guden Øst, hele Hætternes Vand, og indtil det store Øst mod Solens Rødgang. Det øvers Land intre. Ingen skal holde Guden for dit Høje alle dit Døde Dage; ligsom jeg var med Moses, ell jeg var med dig, jeg vil ikke luppe dig og ikke forlade dig.“

Denne Forjætteisal gav Gud til Jesu og Jesuels Sølt. Han levede at den øvre verre med dem og at de fulde hæng over Jordens jord. Han fandt de gif med dem i Herrens Raum.

Det var en dødig Stump Jesu blide hæve. Det var ikke jo ligetil for den menneskelige formest. Landet var rigt. Indbyggerne, som de hulde overgåede, mange og store. Men Herren lande at Jesuval hal høje Seier. Ingen Glæde hal funne modtagen den, hvis de kan adskil Herrens Ord.

Derfor siger Herren til Jesu: „Du er frimodig og sterk! Thi du skal uddele blandt dette Sølt det Land til

Him, som jeg tilberget deres Arbeit at ville give dem. Det var saare frimodig og sterk, jas du tager mere paa at gjøre ejer hele den Sølt, som Moses, min Læser, havd dig! Dig ifølge fra den til Herre ejer til Venstre, for at du kan handle riflig i Alt, hvad du foretager dig.“

Et det jas, at den Glænde, Joshua skal oversætte er sterk, jas skal han vide, at den Glænde også vil være høje Størst og Høst. Herren har tolk, Det Huset fort evighed. Herren har givet dem Vært paa Sølt. Det vens Vært er osis alse.

Han lag' ja mere til, hvældes Gud indeligt og klart legger Jesu paa Hjerte, at han nuv højt og alt høje Herrens Ord. Hus dermed, at han hælder sig til Ordet, for han vished for, at alt skal hæfte.

„Denne Husens Bog,“ siger Herren til Jesu, „hal ifølge sige fra din Mand, men du skal grunde paa den Dan og Næ, forrest du man tage mere paa at gjøre ejer alt det, som Herren er i høv; thi da skal du have Ydfe paa dinne Vært, og da skal du handle riflig.“

Herren offlatter sine Ord til Jesu og højer: „Der jeg ifølge hænt din Gud frimodig og sterk, trægt ikke og ræbdes ikke! Thi Herren, din Gud er med dig i Alt, hvad du forstanger sig.“

Som en land Herredit følger Jesu og Herrens Ord. Han fulber Jætatis Pern lænna og minder dem om, hvad Gud hænde læst dem gennem Moses. Og Herren lever Trofæst mod Gud og Lydighed mod Herrens Ord. Om de Dage gant de over Jordene for at anberligge Ha det terrættiske Land. I alle strige nat Herren med dem. De vandt Seier efter Seier.

Endelig er Blæst naest. Det gant, Herren hænde løbet at give til Aarskam og hans Utterformere og en arbejd til Jesuels Stømmer. Herren har berig opført sine Forjætteisal. Jesuval siger: „Der blev ikke et Ord til Jesu af alle de gode Ord. Herren sende valt til Jesuels Øst; det blev nytjæmmen opført.“

„Jeg lever i den Rigshusmand, ligst Lid, mindes hæved landet omkringteider som i 2. Mose, 1, 20: „Ihi son mange, som Guds Forjætteisal er, er de i ham (Krijns).“ Ja og i ham Høres, Gud til Herre ved eo.

Gud længe allerede stræt ejer Sønden var kommet ind i Verden af Moladens Sød fulde fulde Blomster Hoved. Det im Qibelle og Det indede ham for al Verdens Sønd. Fleh ejig Sandhed lader det: „Gud har Gud ejer Verden, at han har givet sin Son, den enkærne, paa det at høje Herre, som ikke paa him, ikke Hal fortæbes, men høje ej ejer Gud.“

Den herret, som bagar til Qibelle vedt Høde Høde vedt høde Slippe, hans Høde Hal iffellemme.

Gud givt al ol mættet mette og mere rømige Skilferne. Jas vi ved det Helligsande Ørkt han mættet og mere høje Guds Vært at Glænde og bæsse alde paa Guds Ord.

Widet og andre Stemmer over Guds lille Statschimmel.

(Overfat fra „Der Quækerer.“)

Jordend den hellige Ørkt er ingen Bog i Verden los belæst og mættet, som Væters lille Statschimmel. Tidligere blev den overfat paa mange levende Ørte, ja også paa det latinske, græske, hebreiske, arabiske, hebreiske og andre høde Ørte. Og i hørmange Ørte er den høest overfat i den levere Lid af Gedalazne miljioner! I den latinske Ørte er den latinske kirkeligt Rosette. Hældigt ere de Boger og Smælkister, som i Martindreder er udbundne til Den Fortærling og Opløsning. Hældigt dækket smældie vi høre i den vil Væren jeg ej et statisk Stemmer fra alde ej mere Lid, der nuv anfæt at nære lidet til en mæn Dom.

1.) Herl! Herl! Herl! fra Arkhalt (ca. 1585), som jeg vor en Ørkt og grundig Theolog, fulber den lille Ørtelegium, den lille ejer Qækkelius, mæri Rimes af alle prophetiske og specialist Lærdommene ere fortælling af Guds Forjætteisal.

4.) Jordum holdtes ved Universiteterne Forfællinger over den illemannskelede!“ Som siger: „Den le Statschimmel, hvilket—Gud nære

Taf—og da blev han i næste Tid i Et. Dr. Hartmann i Frien og Dr. Schreiber i Leipzig. En saadan Beretning anmeldte Professor Dr. Sigismund Doe. Bonnsgarten i Halle den 22. Mai 1732 med de Ord: „Dog vil i Eftermiddagsstimerne frit og offentlig lese over Luthers Skattheitens, fordi de allerførste, som studere Theologien, vil engang have et bedre samme i Kirke- og Stoleembeder.“

Dr. Bonnsgarten holdt vor lille Skattheitens for „et sandt Almændi i vor Kirke og for et vigtigt Meisterstue.“

5.) Næste Theologer sige: „Man kan ikke Luthers lille Skattheitens blantet Bogerne best mindste i Himmerige, lignende Mening, som Christus blantet Mennescene hedder den mindste i Himmeriges Rige, og dog overgaar Johannes den Døber og alle Prester.“ Andre talde den bedste Skattheitens, som Skinner ind i alle Biblets Forhold; vor evangelist Luthers Kirkes Skattheit og Ros; den reelle Bibelbibel, den funde Vornerere, et Meisterstue i christelig Kærenhedens, den frejlige Trogrund, en gylden Tro og Sudernes Sandheds Rilde, en rett Befrielse, hvori bedrøvne Sjæle funne redelse og frøde sig med rig Hujelisse.“

6.) Den mærkembergske Profes. Dr. Chr. Dettinger (død 1782), denne døde Taler og andenrig Wands, oplagde i sin grøn Altherum den Stjendelse: „Dog har nu egentlig liget paa det samme Punkt, paa hvilket jeg allerede har staet som Paro: thi al mia Bibeaffah er indeholdt i den salige Luthers lille Skattheit.“

7.) Luthers lille Skattheitens er en Bekjendelse af Altten, og blant alle Bekjendelser netop den, der er holst mest bekjendt og behørigst. Det er en aligart Soc. som et samme, at ingen Skattheitens i Verden kan bedre, som denne. Men det er mindre bekjendt, end kandt, at den kan sejdes et landt Under i Betragtning af den overordentlige Holst og store Alighed paa Skattheit. Som her er udtalt med tanke om Ord. „Den der var hestelde den for at være fortig og mangelfuld, han forstund den ikke, nei visselegent ikke... Den er et rent Glæsslin af det gudommelige Ord, en Værgåbel og Theologernes Lust... Den er et Maal, som er ret for alle, både for Store og Små. Derfor skal man læse højt til højst, heller ikke fren: men man bør ikke ved dens Ord, og frem for alle Ting bringe Holst igen til en ja- den Høje i Bekjendelsen, at det ved, hvad der staaer i Skattheitens, og

hvor det har i samme. Kunstdateren, Berner, Daendet skulle drive derpaa; bede, lere og holte den; paa den Maade vil den blive til Sacramenterindens Skattheit, der aldrig mangler Olie. Jo nære Skattheitens fortid igen River til Kunstabog, da vil man blive nørt, hvilken Stundelse Kirken i Almindelighed børter derfra til dens Gjerninger. Det er en normale en gudmennestelig reguleret (Krostræg), gudommelig i Detten, menneselig i den troværdige Fortælling: „det er: et Symbol, et Hjeltraad, som, naar det tales fra Jesuens Tid, kan holdtse Satans Fortællingen.“

Saaledes Bih. Læbe i hans „tre Bøger om Kirken“ (Vag. 123 ff.). Dr. Bugenhagen, Luthers fortrolige Ven og Embetsbrøder, har den lille Skattheitens „bestandig hos sig, og naar han benyrfede, at Ordinanderne (d. e. de, som vilde og fulde indviles og velsignes til det hellige Brættemmende) ikke iførlæste derom, da satte han hændt ind paa dem.“

2.) Johan Wallerius (død 1565) hin velsignede Prof. i Joachimsthal, talder den lille Skattheitens den „salige Stat“ og siger: „Om Dr. Luther sit Vennerstol ei havde hørt og anretet noget andet Gott, end et hon høorde fra den begge Skattheitens (d. e. den store og den lille i Hjelte, Stolerne og paa Prædiketolen, og fæst indlært i Hjelte Bønnen for og efter Maalidet, kommt Bønnen, naar man lægger sig at lyse og staae op igjen, som funde dog Verden ikke nogen lasse og læsse ham berke“ Samme Wand sifte og siger: „At den Herre Christus dog Nide bevare den hellige Skattheitens med den vittighedsfortælling paa vores Prædiketolen og i vores Stoler, i fraude Hjeltes Høje og i deres Børns Øjner og mandigen bevare den!“

3.) Salige ere de Hender, som høste stort denne hellige Bog. Saaledes udbrud en væpñstlig Theolog i Bernicia, da han hørde fort Luthers lille Skattheitens. Den gode Wand havde rigtigvis ikke vidt, at Christiaenen Luther var Forfatteren til denne „salige“ Bog. Saaledes måtte Bernicianeren et døllet noget bedre at finde de samme Christiane i Tidet til deres Trods Stjendelse, end Luthers lille Skattheitens, hvis Kværlighed ikke hold paa Tidetblodet.

4.) Concordiaen Johann Auebinger til tilhældigvis Luther Skattheitens skrænde og vilde straf følte den i Alden. Da kom han ihu Kuglins Ord: tolle et lege—tog Vogen og løb. Han lekte og blev bervet evangeli.

5.) Concordieformulens Fortælle: og Undervisning (2, 5) befriende Bog.“

6.) Omstændigheden til Dr. Wubers lille og store Skattheitens, saaledes som de ere stenne af ham og indhentmede i hans Skriften, fordi samme var bleven enstemmig beslægt, antogne og offentlig indhært i Kirke. Skriften og Hule af alle Kirker, der var beklædt med den Augsburgske Formulære, og tilige forbi den christelige Verden var oprettet og ligemila etter Formularen fortalst deri ud af Wubers Ord paa den vigtigste og enfoldigste Maade for enfollige Ungfolk.

6.) De Tider ere forbi. I fulde Bøger over Luthers Skattheitens funde gjøre kunne, om det end var indeholdt i disse bouer et fremmedordet Legende. Uførlig er det nu etheller Ald for Sandanne Bøger, da Undervisningen skalde være en Overfladen eller Selvstædt af hvilkenomdelig Gottschmidt af en Tro- og Sædelæze.

Det gaaer endnu mere smaa Bøger omkring af dette Slags, men ikke kom Sanden, thi de har aldrig haft noget Samfund med Sand, men de ere Sammetstifter af osse Fortælling, som ei have Stor i Stolterne, ingen Ald i Bernicia, ingen Styrke i Meningen. Luthers Skattheitens er og bliver des Bog. I hvilken er et for Hølle-Hjeltenen påfænde Maalestof det bibelmessige Dogningstids til Landene og Troens Huns er tegnet, hvilket en lang Mand bagget sig for alle tilhældende, og ander hvil Større han formaaer os boe trægt Alds „den andelige Blame i Tidens evangeliske Hjelpefolk.“ (Gebet 1842.)

7.) Man behøver blot at høre alle Skattheitens arbeider af den mere tid ved Siden af den Lutherske, og man maae være stedblind for ikke at bemærke de senere maae, Saaledes bliver ved Siden af den sidstes frile Kraft, af dens Kærefuldhed og Værlighed for Holst... Vi behøve ingen ju Skattheitens. Luther aldrig sin Ejendom endnu fuldkommen os Holst, om Gud vil, heller ikke han har hørt nogen andelig.“ (Saaledes Professor Dr. Palmer i Købingen i hans „evangeliske Skattheit“, 1846 Vag. 292.)

1.) Van Bibliotheket i Gotha findes en lille tilhældigvis Luther Skattheitens, som Christiaen Johann den Værligste (døde 1532) med egen Hånd har frejet paa Pergament, hvorf man kan se, hvor højt i Høje denne gudfrugtige Herre har holdt denne lille Bog.

2.) Dreyt Zochim fra Wabolt (død 1561) sagde: „Rafft Bibelen er Luthers lille Skattheitens min bedste

3.) Herlig Greberit 4. af Ziranits ubalter (Mai 1580) det Kølle, at man skalde paa ham Wubers lille Skattheitens web i Risten.

4.) Christiift August af Sachsen (død 1586), din gudfrugtige Ørste, som lod Concordieformulens Øland-brænde bære sig, laa meget paa Ørste, at han ansette derpaa over 80,000 Rigsdaler, tilhørt en gang en af sine Ørsterster med det Gyret-maal: „Ørsterster Hubert mit Gott!“ Da nu samme fæerde: „Vel, Gud Herres værr Taf.“ vedkøn Christiift: „Nu sig mig det fun tenvidt.“ Men han foerde igjen ubmoigt: „Raadige Christiift, Gud værr Taf, alt gører ret godt, blivet han Hubert som en Ørste.“ Ørsterster den højstelige Ørster begyndte al lee og sagde: „Det er et godt Svær, velan, han skal ei blive nogen Ørster. Men delsigtet skal han bli ve mia en Skattheitens Ørster, ellers vilde han ikke due til at være Ørste.“

5.) Luther biver vel Luther, og ingen vil sac sinnt gjøre han det elter. Mine Barn skalde lære Skattheitens; naar de rettlige fortæll den, hvor de kert not.“ sagde Barbara, Glemme til Christiift af Brandenburg Johan Georg (død 1595), som er Stanladeren til alle Brandenborgske Christiifts og Maalgrever, der har levet efter ham!

6.) „Dr. Doktor! Han har idag underliggen bindet den nye Superintendent til denne Værlighed; Saaledes binder jeg min eneste Son til ham, paa det at han retteligen og troligt man videres i den rene evangeliske Ørste og i Skattheitens.“ Saaledes tilhørt engang den jævnlige Christiift Johan Georg 2. (død 1680) sin Ørsterstil Weller.

7.) Den Skattheitens, som Luther udgav i Maaret 1529, og om hvilken han siger, at han bører den selv, bører quamuel en Doktor han end er, er ligesaa børnlig som dybfindig. Hjælper fæltig, som undgåndelig, hjælper enfoldig, som ophevet, hjælper lidt, som nærer sin Sjæl dermed, som holder fast berved! Han befjder en uforgjængelig Træst i ethvoet Tjeblit, under et landt Stal Sandbedens Ørste, som er tilstrækkelig for den højeste blandt Ørje.“ Saaledes siger der Bernicke Historiefejer Leopold Banke i Berlin („Dansk Historie i Reformationens Tidssalder,“ 1849. 2. 447.)—Etter Maanedstidende 1861.)

Fixtures	Supplies
E. B. ELLINGSON	
PLUMBING	
Get prices before you buy.	
Parkland	Wash.

Grafalden, men ikke fortalt.

(Fort. fra fort. Nr.)

"Han har lagt den ved Jesu, den gode Hæres" Rødder," hvorede han.

"Dug er ju glod," sagde han. "Du finde ikke legge mit kind lige imod en strone."

Dg tilfredsstillet solgt ham i Stoen igen.

Ta Eucharis kom tilbage, hantéde han Valerian og Clement alene og i ovrig Detekt.

Clement saa op på hende og sagde: "Søster, hvis jeg ved at være blevet tilladt af befriende og lide har vundet noget hos dig, er det, at du skal tro mig. Du, som jer den Bidende, kan i din Udelinighed komme til at anse de Bedeller, du ikke beher, som noget usigt alt andet i Livet, og os, som lidet, for en højere Blods af Besætter, der står langt over Mængden. Hvorledes det kan være med andre, ved jeg ikke. Men jeg ved, hvad denne Bekjendelse og Bidelse har været for mig. Nu er jeg jo ikke til at tage hinlidenste Skridt, der forekører dig som noget saa stort, ved jeg, jeg kan først ikke dør, fordi det var et af mange foregående Skridt. Og magts, tilsluede han halvsgaede, ikke det tingeste. Hold op at stemme mig som et helligt Besætter, anderledes end, som I alle er hellige. For mig idet mindste var Glorien ikke at vinde i Marturbunden. Helt alene i Minerne, trællende gennem Doge, der var som Rødder, for en Binding, der aldrig skulle berige mig eller mine, tillegnede jeg mig nogle Verdonne. Jeg lærte, Søstende, at jeg var sunnet ned fra en Kristi Streidmands hvide Blads, en Dagarbeiders ærefulde Blads, og havde arbejdet ikke ærefuld — som en, der ikke kendte ham — alene for Udgene selv. Jeg overbriser ikke. Det var netop saa, eller Christen vilde have fortalt en anden Gud og ikke, som de, røvet varme Gud, givende, til Minerne. Drebat vor mig en hvid Sten til disse ejendomsværdige Tertiæser, hvort nævnte an døde Christ og Blanafer; for Eders Stold, fremfør jeg, og for hans Stold, her burde henvendet mig arbejdet; men nu ved jeg, at det var altid meget for bedres egen Stold. Det gif først op for mig den Rat, Præiens fortalte os om Fortsættelsen. Og efter i Minerne — ja, som aldrig var — anagnede jeg til Besiddeth om den hellige Blode, ikke at være min egen Herre, men en dyrvfjært Slabning, og at giøre ethvert arbejde som en Slave

af den forsættede Stunge, Guds Son. Og hvori Slag af Vilbammeren var som Musit i mit Hjerde, som var det en Tone av en Radverbumne. Se, elstede Sæssende, Gud — Gud har fornedenet mig og har netop dermed hævet mig lidt nærmere den Blads, han indlog, hvis simple Blæder sidtes God om, før han døde. Og Broder, vedbørs han med Minde i Stemmen, der nødte de nedslagne sine til at hæve sig imod ham. Jen farer, vor Hære har undervist dig på andre Blæder. Vi have alle stillet dig på en ophevet Blads; og af Broder, der er ingen Christen og lidet Beden på Besætterne. Men nu er du ved Sidens of de Ning, offensie, ørende alle, vilstig til at stille dig selv nedenfor alle. Og her ved din Side ses jeg him, som ikke gav sig selv nogen Unerkjendelighed, men —

— iført hellig og ubehindret i al Følelse — blev dobbt blandt Toldere og Spindere, sun, efter Præiens Vor, og før den øvre Ordens Stold, der ærbedig maa overholdes, er det givet dig at rive Anger og bare Boddragten; medens det var mig, der også havde ved, hvad jeg var, eg havde jeg et, han er tilladt at bære Boddragten indvortes, indværende min Sjæl i den. Men morgen, so han idet han hold op, gaar jeg til Bisped Cyprian og beder ham om Absolution for dig."

"Albrig uden en offentlig Bod," sagde Valerian med lav Stemme. "Jeg engang, Broder, som Præisen for din Bidelse. Har jeg uret? Og dette også Stolthed?"

"Jeg tror det ikke," sagde Clement. "Jeg forstør det. Boddragten Boddragten vilde være mig velkommen."

"Men du kunne bruge dine patriske Helligheder for hine Grafalde; de østre, hvilket unsees for et døbere Gald. Tal deres Tag. Thi mit Hjerles Øiffe er, hvilket det nogensinde igjen bliver mig tilladt at unden hellige Bladvere, der nu man blive sammen med dem — ved deres Side."

Til og En vunde Kapitel

Terius var falden i Slag, omkommit med sin Arme på Pannoniens Græsler for Goternes Hænder. Fortsættelsen opstørte for den Gang, og efter havde han lutrede og sigtede Kirke i Barthago Zribet til at famles i Poen.

Særlomme Adskilleller og Gjenforeninger. Sidens de sidste mødtes, var Aldresauer gaaet hen over dem, og havde aabenbaret, hvad der tilforn hænde varer øgte eller uegte.

Der var Celarius, hvis Saar, underlidsede Lemmer og udtræde De- gne vor det flæsle Vidnesbue om

hans Tro. Han var Sennelsø og Kæns av Marturer, nu „den første i den nye Stemp. Lederen af Kristi Streidmand," jaat Titesen "Befriender", som Courtis sagde. "Hvis var nogen rejndt eller not: hans Størt, han fulgte Smælthen i Sjæle Sættningens Rødsport."

Dg hans Belæuning var at oplæje Herrenes Bud og Evangelium i Kirken, jaat den Stemme, der knæde befriende Hæren, daglig turde hæve at oplæje for Mensheden på Ord, som Herren havde taft. Det er ingen Blæde, hvortaaen Bekjendeben kan gjøre sine Blæder mere godt, end naar de, der knæder til hans Oplosning af det Evangelium, han har modig og trofast fulgt, ogaaan forlæg hans Tro til Efterfølgelse."

Det var Aurelius, meget ung, dog i Valerians Bekjendeben, en ægte Martur, "udmæret, som han var, ved sin rote, hylende Bekjendelighed," der bestegtede det som den hellige Ere, næst efter det ophevede Ord, der indtilt Ednesydet mit Kristus, at opførte Kristi Evangelium, der Haber Marturer."

Det var Numidicus, valgt til at udnævnes som Personer, en ægte Martur, "udmæret, som han var, ved sin rote, hylende Bekjendelighed." Hans fromme Hulstru døde først; og fra Boalet, midt i Glæmmerne, opnæunte han mange til at da og blev selv efterladt som død, balst forbrandt og forlæst mellem Stene og Klæn. Hvorfra hans Datter, der sagde efter hende Sig, havde det uventede Blæde at bringe ham levende ud.

Det var Kirke, hdmige, trofalte Bekjendere, som gif i Forberet for de Grafalde. Celarius, Lederen og den øreste," konfaldt om Tilgivelse for sin faldne Søster. Og Cyprian agtede på saadanne trofaste Vidnes Ord, og deres Ven vor ham hellig og dæbbar.

Men der var også Bekjendere der inden videre forlangte Absolution for de Grafalde som Præisen for deres eget Blod; til saadanne talte Cyprian formanden og advarende og minde dem om, at den, som staar man til, at han ikke holder."

Hobbe de ikke lidt alt, heller end at ofre? Og vilde de have at sejren fulde behændig det at ofre, som om det intet var?

Og hvarende til disse vor der velkent de Grafalde, der mi vilde tage det ligesaa let med sic Bod, som det tilbogere vor falben dem let at fornegte. Blod disse vor Christen streng som den Hære Jesu mod Farhverne.

Synd, Synd, Trosthed, vredeligt Grafald vor Endet her; og en altfor let vunden Absolution, der funde bringe dem til at glemsme Bodens Aar, vor Gift. Ingen læge, sagde

han, vilde give de Starfes Hæde til de Syge.

Men for dem, der var angersfulde og sørberknuste, havde Bisshoppen Velkomstthilfener, mitmøde alvorlige og sorgmodige, knædes som høde bedærlige Hjertet kunde fåsle, men som dog gav Haab om Muligheden av Trofasthed i Fremtiden.

Han var vendt tilbage til Barthago.

Og hans trostende Ord, Hjelende trofast mellem de forstjellige Arier af Grafalde faaveljom af Anger, saldt som foregående Dag på Valerians og Celarius' sørberknuste Hjertet.

"Gud slæbte ikke fra forst af Døden," sagde Bisshoppen. "Vishelig, han, som ikke vil, at nogen skal forlæs, hon vil også, at Sandere skal angre og ved Anger vende tilbage til Livet. I Salmetne læser vi ligejavel om Guds Engelsset som om hans Raade, trænde vad somme Eid som han sværer. Hævende, at han maa kunne forbedre, op vart han har forberedt, opretholdende.

Hæren liger også i sit Evangelium, idet han fretholder Guds Hellighed: "Deriom I da som er ende, vide at give eders Venne gode Gaver, hvort vegot mere skal eders Gaver som er i Himmelnen give dem gode Gaver, som ham bede!" Hæren sammenligner her den jordiske Guders Hellighed med Gud Guders evige og overflødige Hærlighed.

Men i Modstætning til Hæren, der forlæs de ni og næst, som vor forst, og sagde efter det ene vildstærende og trætte, og da han havde fundet det, selv bar det paa sine Skulde, undlader vi ikke alene at seje efter de Grafalde, men dræber dem bort, naar de kommer til os.

Se! En joaret Broder ligget træst af Hjernen på Slagmarken.

Der stuper Djævelen af dræbe ham, hvem han har joaret; her formærer Kristus, at ikke den, hvem han har gjenløst, skal gaa til fuldkommen tortur. Hvem af de to understøtter det? Men hvis Side staar vi? Venstiller vi Djævelen, at han kan delænge og gaar vi forbi dor misbrænde, urolige Broder, som Præien og Levien gjorde i Evangeliet, eller efterligner vi hellere som Guds og Kristi Broder, hvad Kristus læste og gjorde, og hæpper den joaredo Mand fra Hjernens selvt, at vi maa overbringe ham hælvredet til Gud, Dommeren?"

Med faberlig Unheds sagde han at sætte sig ind i de forstjellige Hæsteljet, som havde ledet til Falset, og sjælnebe mellem dem, hvilket Broder ikke havde berørt nogen vanhæftigt Offermad, hvilket Hænder ikke havde funset Regelse paa jølle Altere, saa dem (Fort.)

Pacific Herald

Årlig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association

Entered as second-class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Phone Main 4270.

Alt vedrørende Redaktionen af Pacific Herald mån. heretter sendes til Pastor O. J. Ordal.

Bladet koster

Aar Kortet	\$ .15
Aar Kortet til Canada	1.00
Aar Kortet til Norge	1.00

Adresse: Portland, Washington.

Betaling for Bladet bedes sendt til "P. J. Ordal," Portland, Wash.

Ruheder til Herald mån. sendes i ugen at de kalder hertil se uelt Tirsdag. Ruheder som kommer senere kan ikke komme i Bladet den uge.

Derom Abonnenterne ikke joar Bladet regelmæssig og derom ikke Datorn på Adresselappen er forkert bedes de underrette os, for at vi kan rette derpaa.

Abonnenter mod venter to Uger paa—

Adresserorering.
Mittering paa den "røde Pap" og
Rejuring om at stanse Bladet.

Vigleedes tager det to Uger forend en no Abonnenter kan få Bladet.

Naar Adresserorering forlanges behøv at opgive og saa den gamle Adresse.

Først at undgaa Misnøje og
Derfor bedes Abonnenterne venligst også at indhende sin Rentingent i Forsud

Kjære Lejet.

Da han gjorde os og dine Raboer en stor Tjeneste ved at vise dem "Pacific Herald" og fortælle dem at det er et Andremissionablads udgivet paa Pacifickysten; at den indeholder religiøse Betragtninger, kirkeelige Smasfortællinger og forte Kirkelige Ruheder fra vores Menigheder og Indremissionfelter i det vestlige Pacific District; at den indeholder Beretninger fra vor Mission i Seattle, Comandaminisstration i San Francisco, Barnehjemmet i Portland og Aldeedomshjemmet i Stanwood, samt Skolen fra Pacific Lutheran Academy; at den tillige bringer Nyt fra vore Missionærer i

Dagen da han døde var jeg hos ham; da led han meget. Jeg mindede

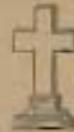
missionær i Asia har lovet at skrive flittig for Pacific Herald.

Gortel dine Benner, at Bladet koster nu 75 Cents i de forenede Staater og \$1.00 i Canada eller sendt til Norge. Hørte dem, at du er villig til at modtage Abonnents Pengene.

Rosfæren.

Tiden vil paa Grund af Pastor Ordals Rejse i Aaledning hans forrige Menigheds 10 Aars Jubilæum, blive udhjet til Juli (1—10), hvis ingen indlænder nogen Protest mod Herordningen til Konferencens Sekretær, Pastor Knudsen.

V. G. Borgeren.

Søder Blæst.

Den 25de Mai henvor Peder Ulvestad i Troen paa sin Herre og Frelser Jesu Kristus. Dødsaaugen var den indhende Dørs Salting. Kvortil han led i mange Sor, og som trods al Søgen efter Øjelp og Lindring hos Døver boede i Norge og i Amerika tog han vært i sine kraffigste Tid. Ulvestad var født i Roskilde paa Sandmaret den 18de September 1871 og kom i 20 Aars Alderen til Amerika. I 1904 kom han til Portland, Orz., og vor der sammen med sin Søsteren Nascha Timmel en middel Arbeider i Ungdomslaget. Og han erindrede med stor Blæde den Tid, han var dervæde og den daglige han døgde i Ungdomslaget og i Menigheden der.

Da han ifjor Døst blev joar lang, at han ikke fandt komme op fra Dengen til jeg Bud om at komme til ham. Da der blev der en fortrolig Samtale om Sand og Raade om Da dog Vis. Det stod godt for ham, at al Modstand mod Syndommene var det forstås. Og han var færdig til at fortæde denne Verden og sine Kjære her. Han utredte Verdenrigter for, at han ikke var ret beredet til at dø. Vi tog da Bibelen for os og læste den sandanne Steder som Job. 1 og 14, Salme 32, 27, 84, 23, Ezel. 32, 1. Tim. 1, 15—17, 2. Tim. 1, 1—8, og flere andre. Disse Steder mærkede han og løste da selv mellem Stunden og overvejede Det nu sit Liv. Zo Gaage berørrede han Raduerden — den sidste Gang paa Lørdagdag da vor han meget varset og glad, men langtede efter Berolening da Mæreerne ved Roskildefaldene blev ufløsneunge. Men han klagede ikke, og vor lit Ung med sit Lærlingmodighed.

Dagen da han døde var jeg hos ham; da led han meget. Jeg mindede

de højt ba om Jesu Ord ved Lazarus' Død, Joh. 11, og Søstrenes Bud til Gudsretet: Herre, se den du viser er mig, og hør Saar: Den Syndom er ikke til Døden, men til Guds Hæ, for at Guds Son skal blive forberedt ved den. Da saa han nu med et Smil og nikkede; han forlod — Døden var overvundet, men Døden skulle nu bringe ham til den Frelser paa hvem han troede og forlod sig paa.

Da jeg løste: "Du saa har Gud giftet Verden, at han har givet sin Den, den enbaerne, for at hvor den som trod paa ham ikke skal fortæbes, men have et evigt Liv," og forklarede at "Verden" her menes alle og et hvilket Menighed paa Jord, ja hinc, og det er jeg indbefatter."

Han vor forvistet em fine Døunders Herladele ved Troen paa Jesus Kristus. Nogle Dage før hans Død bad han om at hans Broder vilde skrive ham til hans gamle Hader i Norge og fortælle at han døde i Troen paa sin Frelser — at han var frelsit. Hvilket berligere Budslab end dette funde i dette Jubelaar sendes hjem til det kjære gamle Farreland?

Ved Begravelsen den 27de Mai vilaafstes Jesu Ord til Martha: Joh. 11, 25, 26: "Jeg er Djælamelsen og Livet, hvem som tror paa mig, om han end dor skal han dog leve, og hvem den, som lever og tror paa mig skal ikke da evindelig" sammen med Daniels Ord, 2. Tim. 1, 7—8: "Jeg har stedt den gode Strid, fuldkommet Lovet, levaret Troen, Færgigt er Fletterdighedens Kroon henlagt til mig, hvilken Herren, den retfærdige Dommer, skal give mig paa sin Dag. Dog ikke mig alene, men også alle dem, som have elvet haars Habenbørsje, og i forte Drag andendi til Trost og Opmuntring for alle."

Den kjære Ulvestad efterlod sig et Barn paa 6 Aar og Hustruen Vergitte (sebt Grinde) som plejede ham med retfærtigende Hærighed. Han overlevedes af sin 89 aarige Far, en Søster og en Broder i Norge og en Broder, den velbekendte Martin Ulvestad, som nu bor i Tacoma. Ved Begravelsen lang Horsamlingen Salme No. 570: "Jeg ved mig en Søn i Jesu Navn, og Salme: Taenk noar engang den Døde er forsvundet. Begge disse Salmer holdt den Ulvestad meget af og de blev ofte funget af hans Hustru ved Søge-sengen.

Ten trofast Gud og Frelser varer med sin Trost og Fred hos de følgende Elterlaale og opholde dem og os alle i en land Tro intil Enden.

Almen!

O. G. Gjers.

Lydt fra Norden.

"Kjære Herald!"

Du paa forhånd Sløgt og Venner, at Stanwood-Højet er vel fremkommet. Det var nu mange Taare siden trillede da Norges mit hørte sig op i det Hjerne. En gammel Mand løftede sit Bedsteborn op og sagde: "Se paa Landet, det var jeg, da jeg var sont dig." Bergens-fællet gav os en storartet og hjerteleg Modtagelse. En stort Død mistede os Herr Wil ude i fjorden. Vor den var der et Døgster paa 100 Stemmer som sang Nationalhymne. Specielt Russiske skolede varmed med at spille saa det kjønede i Valferne. Det var noget fuldt og hjerteligt ved Bergensfællet — offrand tilig som de er i Amerika. Jeg har bestandig set dem. I Haldingdal var vi mange andre Partier. Ved Mal sit jeg hilse paa en Søster af O. N. Taek i Camano Menighed. Ved Mal saa jeg Knud Leonardsons Barnehjem. Det er nu 17 Aar siden han var her. Det kunde nævnes, at vi alle streg kurvo ved Evanger i Moss, da man døde os Gaarden, hvor Knut Nelson er født. Ved Nelsons var det saa velfort at jeg sleg af. Norderhovs Kirke var interessant. Redenunder i Steinkjeldene var jeg Anna Colbjørnsdatters. Vi. Højsiden fra Pretegården var velfort at jeg forbundet mig ikke over at Ningeritterne er stolte af sit Hjemland. En Mand fra Holt sat nu til Hovedstaden for at feire den 17de Mai. Overalt Russiske er møbleret i vide stredle og mange vil gøre lang Rei for at høre Amerikafuglerne. Lad det være sagt, at Gunterne under Neien har hele Tiden opset sig som Gentlemen og gjort sin Stole sine Heralde og sit Land Hæ. De skal give høi Respekt i Landet. Jeg skal idag ud til Denmark for at hilse paa Hader til Ole S. Larson, Seattle.

Før nagle var siden kont Ole som blev Nyformannet til Willmar Seminari. Nu er han en rig Mand i Seattle. Jeg vil ud og hilse paa den Gamle og høje at han har en flint Søn i Amerika.

Jeg har bragt i Erfaring, at det var godt at ikke at flyve af i Danmark. Grunden findes jeg arresteres og sendes til Altershus og sættes sammen med bører lig Ole Holst og Gjæst Voorten. Det var forbudt at flyve af Taget mellem Bergen og Christiansia, og det gjorde jeg. Man skal være fastlænde man lever, og nu ved jeg altfaa dette. Det er mit Hjertens Drift, at jeg i Norge kan overholde det, som er til og Virke i Landet. Jeg vil ikke prøve paa at reformere hele Norge, men et Dag, tilig som en-

Centralia, Wash.
er et Centrum for al Ternbane-Trafik i Sødvest-Washington. Større store stålmine og sagmøller i og i nærheten av byen. Hovedstasjonen i Området til omfattende vider. 10,000 Indbyggere. Konsulens Venner. For nærmere oplysninger, skriv paa Konsulens Engelsk til:
Julien Real Estate and Investment Co.,
Centralia, Washington

Ben Olsen Co.

**Plumbing
and Heating**

Main 292-A 2222
1103 Commerce Street
Tacoma Wash.

Phone 6

CARL O. KITTLSEN

Successor to
Calbeau, Denny & Ewing
Real Estate, Insurance, Bonds
and Loans.

219 East Yakima Ave.
North Yakima, Wash.

Correspondence solicited in
English and Norwegian.

Phone Main 2233
PETERSON
PHOTOGRAPHER
Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
903 Tacoma Avenue

PARKLAND MEAT MARKET
H. Berger, Proprietor
Dealer in
Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold
Phone Main 7843-R3

Etter dem som overlever i verden

SCANDINAVIAN AMERICAN**BANK**

of Tacoma
ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS
11th & Pacific

4 Procent særly Rente
Begge vi til Spareindskud to Danne
om Året
Begynd nu med \$1.00 eller mere.
J. E. Chilberg, Pres.; W. H. Pringle,
V-Pres.; G. Lindborg, V-Pres.; E.
C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't
Cashier; J. P. Visell, Ernest Lister,
Gen. C. Williamson, Directors.

The Pacific Lutheran Academy AND Business College

Høsterminen ved Akademiet begynder den 23de September. Skriv efter Skolens Katalog.

Located in one of Tacoma's most beautiful suburban settings. Modern Equipment; Steam Heat; Electric Light; Large Campus; Excellent Opportunity for Outdoor Exercise; New Gymnasium.

Offers thorough instruction, under efficient and experienced teachers, in all Common, High School, Normal, and Commercial Branches, and Music.

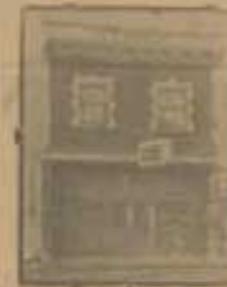
Prepares thoroughly, and in the shortest time possible, for College, for Business, for Teaching, for the Civil Service and for Citizenship.

Eight courses, suitable classes for all. Special classes for Engineers. No entrance examinations.

Expenses Low: Tuition, Room, Board and Washing for nine months \$100.00, eighteen weeks \$90.00, nine weeks \$60.00.

Send for catalogue.

Address H. J. HONG, Principal
Parkland, Wash.

P. Oscar Storlie & Co.

Norsk Begravelses Bureau
Telefon: Main 1122

DRS. DOERRER & BLODGETT
DENTISTS
1126 Pacific Avenue Room 206
Tel. Main 4561
Tacoma Wash.

Mr. P. Oscar Storlie, den norske Begravelsesagent i Co. Tacoma har i mange år har levet sin retning i Norge og Mr. A. G. Merton, her kast brøn ak. og tilførte tilført under formann P. Oscar Storlie i Co. Mr. Merton er født i Ullensvile.

John Hollings W. H. Thomas
**PARKLAND MERCANTILE
COMPANY**
Gen'l Merchandise, Groceries,
Hardware, Hay, Grain, Feed
Main 7433-R Parkland, Wash.

Berglund Bros.
Kaffehus

Danske Sert Kaffe 1 Dyr med Pige
da, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

C. O. Lynn Co.
Skandinavisk Begravelsesbureau
910-912 Syd Tacoma Ave.
Tacoma, Wash.

Main 7745 A-4745

Lien's Pharmacy

Pharmacist: Ole B. Lien. Harry B. Selvin
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter m.m. m.m.
M. TEL 1102 Tacoma Ave.

Oplag fra Under Salt. Helse.

Steamship Agency

Billetter paa alle dele verdens
linjer

VISELL & EKBERG

1321 Seafair Ave.

S. T. LARSEN PHARMACY

17th and Tacoma Ave.
DRUGS, CHEMICALS AND
TOILET SUPPLIES
Prescriptions a specialty
We Import our Cod Liver Oil direct
from Norway
Phone Main 564 Tacoma, Wash.

Phone Main 7229

CARL B. HALLS

Norsk Advokat
408 Lyon Building
Third & James Seattle, Wash.

St. Johns House.

Furnished Rooms, single and for
Housekeeping. Reasonable Prices.

T. K. SNOW, Prop.

1029 1-2 So. Tacoma Avenue

Phone Main 2565

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT
614-5-6 Fidelity Bldg.
Phone Main 6305

Tacoma Wash.

JHO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NORSKE ADVOKATER

601-5 Lyon Bldg. Seattle

DR. J. L. RYNNING

Norsk Læge
Frederick Block, 13th and Pacific Av.
Kontor Teller-1314-1315. Om
Sundagen Usige Altale
M. 7471 Res. M. 7666 J-1
Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli

Behandler: Rygdomme i
Oren, Mass, Hals og Bryst,
Kontorid Kl. 1-3 a. m.
Manding, Onsdag og Lördag open
Kl. 1-8 a. m.
Kontor: 1818 Reality Bldg.

DR. HYSLIN

Office: 1211-5 Fidelity Bldg.
Hours—11 to 12 A. M., 1 to 4 P. M.
Evenings 7:30 to 8:30
Sundays 10 to 11 A. M.
Phone Main 409
Address: 924 No. 7 St. Main 242
Please call outside of office hours.

J. W. RAWLINGS, D. D. S.

H. D. RAWLINGS, D. D. S.

A. K. STEBBINS, D. D. S.

Tandlæge

507 Reality Bldg.

Telephone Main 5195

Tacoma, Wash.

En from Jurist.

En jaalon var i Sandhed og Trodsen men og Belænder. Skrækket Grebet den Ville. Hør Ungdommen af hende han var Dame at Jesu og var Kæggen i sit Kammer de mærfælste Tønsejrog, som han havde left efter hert. Da han nu var på sit Dødsleje, befalede hon sin Højspredikant Spæltia, at skreve med tote Ungdommer på en Læge de Dragt.

"Som her Gud ejer Verden, at han har gjort sin Son den eneste, der var bet af hver, som trod på ham, ikke skal fortolkes, men høje et enigt Sis." (Joh. 6. 40), og "Dette er hans Sis, som mig udvendte at høre den Jesu fra Zonen og træd paa ham. Haf høje et evigt Vis, og jeg skal oprette ham paa den yderste Dag." (Joh. 6. 40), og lade denne Tønde bønge op midt foran hund Seug. Hertens Ord i Matth. 11. 28. "Kommer bid til mig alle Z. som er heder og er behovende, og jeg skal give Gud Quile" trætte ham hørig i hans sidste Stund nævnerforstinden og bon nientig gjerne disse Ord i de Christiændes Kæresteværelse. Det er højt at trætte ham i Næledingen af hans forstående Ord, hvorefter han: "Deres har givet Minet, og han har også taget det lejen." Den Dørgsmæler om, hvorefter het var med ham. Indrømme han: "Stolen er fællt, men Regnet libet Emeritum for straffi endnu vil jeg ikke dem," Gudelig son han var med de Ord. Kommer til mit alle Z. som arbejde og er besværende, og jeg vil give Gud Quile" — hvilke Ord har nogle blanke hånd gjetset.

Mit Ord skal iffellem komme i mit høje til mig.

En engelsk Missionær friser fra Dongfong i Kina:

Jo, en finstigt Evangelist, et næst spå forment hjem fra en Landsby, en engelsk Missionskirke, hvorhen han var træt for at le en Familie. Han havde leid og træt St. Pauls Evangelium. Den aldrende Hader kældte for nogle Uger siden sin ældste Son offlod for at lære mere af Guds Ord; og fortægtlig leide han ham næsten altid for at hente en Pastor. Han rejste da og kom, at høre Familien, S. i Tallet, troede Evangeliet. Hobben er over 70 år gammel. Han tror mi, at det Fremplat af Paulus Evangelium, som denne Familie var kommet i Velighedstid, var et af de få, som blev ført af en usig fældes Skredder, der var nogle for Kæsere. Denne fader talde af Gud, trod ud for at læse Testamente og Traktat; han kom mod hælden hjem igen med

næsten alle Døge nogenlunde — men jo, en af dem var dog blevet fjeld og var falden i god Jord."

Sil et Mennefolk varer rigtig glad, da man kan leid mere rigtig behaguet; hvorefter het? Ja, den højeste og højeste Blæde, et Mennefolk. I nu opnuet, er Blæben i Gud og Kristus, og den fast iført opnæret uben glemme en indhæng op dub Bedevedelse. Bedevedelsen varer alt det Gudligste og Dærlige, som har i Verden så højt set os i et mode Blæbets sel og verden, og denne Bedevedelse spørger enhver vreden: "Blæbellen rører Gud virker Omhændelse til Særlighed, som ikke fortolkes." 2 Kor. 1. 10.

Den bedste Kærlighedsstjerner mod Tønsejrog.

To Saaringer havde oftest Døren over Tønsejrog — der i Slaget ved Verden den 1. Maj 1759 var blæst meget højt fortalt. — ved Saar, som ville have Rømmestjernen, der var meget bekvæmt for sin Hærsjande Vel, meddelte ham denne Erfaring paa en Saarborg Blæbe. Denne Saariat brugte han ham, om han ikke måtte lade høje en Velhøjt. Saaren, der var Rømmestjern, hvorede fortalt, at han høje havde ham for Saarborgs Rømmestjerner. Saarmerittueren led nu Dag ved bestrengelse ikke ofthalme fra en engelsk Mandelægning, efter St. Pauls Wening og Saarens tilfælding. Saar, et almindelig Missionær, havde et Høje og Højt, som fort og dærligt, det var et intet andet end Blæberi, saar man alli høje Gud uden hans Ord og Befaling. Og da er Mit høje, som Rømmestjerner holder for en engelsk Mandelægning, efter St. Pauls Wening og Saarens tilfælding. Saar, et almindelig Missionær, havde et Høje og Højt, som fort og dærligt, det var et intet andet end Blæberi, saar man alli høje Gud uden hans Ord og Befaling. Og jo fortigere og mere vandtældende er jo ab. Jesu Høbeligevær og affigere er de, thi de føre Gud bort fra Jesu van Jesus og Jesu, som fort og dærligt, det var et intet andet end Blæberi, saar man alli høje Gud uden hans Ord og Befaling.

(Wulff.)

Heller højder Høben; Isadanus stille vi også være ved Tønsejrog.

Gedammens bænk "madrass"; Isadanus stille også vi være ved mit indhæng Hørelighed til Jesu Kristus.

Næst befoder Gud, som næder; Isadanus stille også vi være ved mit indhæng Hørelighed til Jesu Kristus.

Næst befoder Gud, som næder;

Isadanus stille også vi være ved mit indhæng Hørelighed til Jesu Kristus.

Næst, som red den Hellige Land er klævet et landt hem paa det nye Venstre (Den høje Kirke), han vil også med landet hvorefter funde da denne mærligvis også mere formet med Gud.

WEDDING STATIONERY

Printed or Engraved
See my samples and get
my prices

FRANK M. WALLER, Printer

One 12th & Pacific Ave.
Main 145 Tacoma

et uheldt hem og har ikke den Hellige Hånd børne i ha.

Tønsejrog er Z. som ikke Fortigere
for Missionærheds Stof.

En højder Blæbe, der højende
sig til Evangelist, ikke paa det græsste terfuglet af sine Prædicate; han ringang højde be endog Fagende Bank over hende. Men intet højde hog af højde blæbe fra et høje Guds Ord. Missionærheden højde højdetid Isalaber til, at Saarmerittet måtte gribe ind. Hun høje højt, og måblet høje Høje af Børnebærene højde ud af højet. Hun er meget fortig, men vil ikke høje, men høje et etnere høje ved at høje Blæber eller ved høje Hørelighed. Guds Ord og Kirken er højde Blæbe. De højde Blæber, som fremsættes er fortiget van hende, ikke fog, gif hun høje en ubettede Høje af Blæber Hørelighed for hende. Der er højde Blæber van man høje gledte fog; også Gedæmmerne tale godt om hende.

Højden den Hellige Hånd er det næstledige Baad mellem Jæderen og Zonen i den hellige Tronighed, Isaledes Jæderer har også os med Gud og gør os til Guds Tempel og Høje.

Kører vi i Høreligheden ret høje høje Zunder, da fan ingen Stolning tælle eller højde os. Thi vil jaa der for Guds Dom og Høje af Gud selv anlagde ved høje Gud; da fan ingen anden opfældende os, end denne Zunder, den Hellige Hånd, som man kører til vores Høje og foreholde det den høje Befaling, som stræbtes for højde for alle Zunder.

Kører Høreligheden: "Jæderer er høje end jeg," han ikke ikke dette bænktes til gærdt gudommelige Natur, efter højden han er Jæderen lig. Joh. 2. 6. og St. med Jæderen Joh. 10. 30, men han høje dette om sin menselige Natur, efter højden han er Jæderen underordnet. 1 Kor. 15. 27. 28.

En Blæb fan iffellem paa en Gang hvilke formet med Z. Høger Dif. Øjret og Stolningen, ic. fan er Den Sjæl paa andelig Vis formet med den, hvorefter funde da denne mærligvis også mere formet med Gud.